

Το χαμογελαστό συννεφάκι

Οι περιπέτειες του Χαμόγελου είναι ένα βιβλίο με πολλές μικρές ιστορίες που γεννήθηκαν από τη συνεργασία που είχε η συγγραφέας με τα παιδιά. Το Χαμόγελο ταξιδεύει και απ' όπου περάσει, φέρνει τη χαρά και την ελπίδα.

Το Χαμόγελο δεν άντεξε. Μα και ποιος θ' άντεχε μια τέτοια μυρουδιά. Κι όταν η ώρα είναι μία το μεσημέρι. Κι όταν απ' το πρωί γυρνάς στους δρόμους. Κι όταν δεν έχεις φάει τίποτε όλη μέρα. Κι όταν... ε, δε χρειαζόντουσαν άλλες δικαιολογίες. Δίνει ένα σάλτο και οπ! προσγειώνεται στην κουζίνα της κυρα-Κατερίνας.

— Βρε, καλώς το Χαμόγελο, είπε αυτή κι έλαμψε ολόκληρη. Πώς από δω;

— Ε... να... είπα να περάσω να δω τι κάνετε, τα μάσησε το Χαμόγελο. Καιρό έχω να σας δω... Ε, κι όπως και να το κάνουμε, κυρα-Κατερίνα μου, ξέσπασε, οι τηγανητοί σου κεφτέδες και νεκρό ανασταίνουν.

Γέλασε ικανοποιημένη η κυρα-Κατερίνα.

— Θα τηγανίσω και πατάτες, Χαμόγελο. Έχουμε και χόρτα βραστά. Κάθισε να φάμε παρέα.

Αυτό περίμενε και το Χαμόγελο. Στρογγυλοκάθισε στο τραπέζι κι αφέθηκε να χαρεί την προετοιμασία του μεσημεριάτικου φαγητού. Πηγαινοερχότανε στην κουζίνα η κυρα-Κατερίνα κι έστρωνε το τραπέζι και γύριζε τους κεφτέδες στο τηγάνι και σήκωνε το καπάκι κι έριχνε μια ματιά και στα χόρτα που βράζανε και τη ρωτούσε το Χαμόγελο πώς πήγε ο Γιαννάκης στο σχολείο φέτος, πέρασε την τάξη; Και το μπακάλικο του κυρ Αντρέα δουλεύει καλά; Βολεύτηκαν στην καινούργια ζωή;

— Βολευτήκαμε, δε βολευτήκαμε, Χαμόγελο, πρέπει να ζήσουμε, είπε η κυρα-Κατερίνα κι η φωνή της ακούστηκε στεγνή από την κατασταλαγμένη πίκρα. Όμως έκανε μια προσπάθεια, άλλαξε κουβέντα. Θα δεις και το Γιαννάκη σε λίγο. Άντρεψε* μέσα σ' αυτά τα τρία χρόνια. Δε θα τον γνωρίσεις πια, είπε κι έσκυψε ξανά πάνω από την κατσαρόλα της. Την τύλιξε ο ατμός σαν αγιοστέφανο. Καμάρωσε το Χαμόγελο την Ελληνίδα Παναγία. Βοηθάει τον πατέρα του στο μπακάλικο ο Γιαννάκης τώρα που δεν έχει σχολείο. Θα 'ρθουν όπου να 'ναι.

Κι όταν σε λίγο ήρθε ο Γιαννάκης κι ο κυρ Αντρέας, κι έκατσαν όλοι μαζί στο τραπέζι και πήγαινε κι ερχότανε η **κουμανταρία*** στα διψασμένα χείλη και γεύονταν οι άνθρωποι το φαί να χορτάσει το σώμα, να μπορέσει να τραβήξει την ψυχή μακρύτερα, έβλεπε το Χαμόγελο την κυρα-Κατερίνα στα μάτια κι η κυρα-Κατερίνα το Γιαννάκη κι ο Γιαννάκης τον κυρ Αντρέα κι έλεγε πως τίποτα κακό δεν μπορούσε ν' αγγίξει τον κόσμο, τίποτα κακό. Γιατί, τι ζητάει ο άνθρωπος; Λίγη γαλήνη, λίγη χαρά, ψωμί, νερό, δουλειά. Πολλά είναι τάχα;

Γενική άποψη της Λευκωσίας

συννεφάκι, ήρθε σε λίγο και το συνάντησε.

Είχε ζήσει κι αυτό την ίδια ακριβώς ιστορία. Μόνο που τη νοικοκυρά τη λέγανε κυρα-Νεμπιλέ και τον άντρα της Γιουσουφ και τ' αγοράκι της Σουλεϊμάν. Μόνο που η κυρα-Νεμπιλέ μαγείρευε τας κεμπάπ, αλλά κι αυτηνής το τας κεμπάπ και νεκρό ανάσταινε, όπως της είπε το Χαμόγελο. Και καμάρωνε η Τουρκάλα Παναγιά και την τύλιγε κι αυτήν ο ατμός σαν φωτοστέφανο.

Κι όταν αργότερα και κείνο το Χαμόγελο, χορτάτο πια, αποχαιρέτησε το ευλογημένο σπίτι και βγήκε στο δρόμο και είδε τα οδοφράγματα και τα συρματοπλέγματα και τη Λευκωσία χωρισμένη στα δυο, από δω η τουρκική, απ' εκεί η ελληνική, απόρησε και τούτο το Χαμόγελο για την ανοησία του ανθρώπου και τι να πει δεν ήξερε, μόνο ένα ΓΙΑΤΙ; του ξέφυγε κι ανυψώθηκε κι αυτό στον κυπριακό ουρανό.

Κι όταν τα δυο Χαμόγελα, το τούρκικο και το ελληνικό, συναπαντήθηκαν εκεί ψηλά, κοιτάχτηκαν, χαμογέλασαν κι ενώθηκαν.

Ένα χαμογελαστό συννεφάκι πάνω από τη διχοτομημένη Λευκωσία. Και κάθε φορά που φυσούσε ο θαλασσινός αγέρας κι έπαιρνε το χαμογελαστό συννεφάκι μια κατά δω, μια κατά κει, το 'βλεπαν οι άνθρωποι από κάτω και μπερδεύτηκαν κι αυτοί, ποιο είναι το τούρκικο και ποιο είναι το ελληνικό.

Και μόνο τα δυο Χαμόγελα δεν μπερδεύονταν παρόλο τον τρελό χορό τους εκεί πάνω. Γιατί αυτά ξέρουν καλά πως τα Χαμόγελα δε χωρίζονται. Ένα μόνο Χαμόγελο υπάρχει. Αυτό που ανοίγει τον άνθρωπο και τον **ωθει*** παραπέρα. Αυτό είναι που επιζηεί τελικά.

* **άντρεψε** (αντρεύω, αντρίεω): έγινε άντρας, αντρίεψε * (η) **κουμανταρία**: είδος κυπριακού κρασιού * **οδοφράγματα** (το οδόφραγμα): πρόχειρα οχυρώματα από ξύλα, πέτρες, οχήματα κ.λπ., για να φράζουν το δρόμο * **ωθει** (ωθώ): τον σπρώχνει, τον οδηγεί με δύναμη

Ερωτήσεις - Δραστηριότητες:

1. Τα Χαμόγελα επισκέπτονται μια κυπριακή και μια τουρκική οικογένεια στη διχοτομημένη Κύπρο και συζητάνε τις εμπειρίες τους. Τι κοινά βρίσκουν στις δυο οικογένειες;
2. Ποιες απαντήσεις μπορείτε να δώσετε στα «ΓΙΑΤΙ;» των Χαμόγελων;
3. Τα δυο Χαμόγελα, ενωμένα σ' ένα «μεγάλο» Χαμόγελο, συνεχίζουν το ταξίδι τους μακριά από τον ουρανό της Κύπρου. Τι βλέπουν, τι ακούν, τι αισθάνονται; Γράψτε κι εσείς τις δικές σας παραμυθένιες ιστορίες.

Μάρω Λοΐζου

(Αθήνα 1940)

Με φαντασία και λυρισμό ζωντανεύει στο έργο της σύμβολα του μύθου. Τα βιβλία της αναφέρονται στη μαγεία της παιδικής ηλικίας, στην ελληνική παράδοση, στους πολιτισμούς άλλων λαών, στην ειρήνη και στη συναδέλφωση των ανθρώπων. Τα κυριότερα από τα έργα της είναι: *Ένα παραμύθι μια χώρα* (σειρά 10 βιβλίων), *Η πολιτεία του βυθού*, *Τρέχει τρέχει* (σειρά 4 βιβλίων), *Το θαύμα του κόσμου* (σειρά 10 βιβλίων). Για το βιβλίο της *Η μητερούλα μας η Ρωσία* τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Παιδικής Λογοτεχνίας (1995).

ΔΙΑΔΡΑΣΤΙΚΑ
ΣΧΟΛΙΚΑ
ΒΙΒΛΙΑ
ebooks.edu.gr

Μάρω Λοΐζου, Το χαμογελαστό συννεφάκι

